

BOHUSLAV MARTINŮ:

HORA TŘÍ SVĚTEL.

Kantáta pro mužský sbor, tenorové a barytonové solo a varhany.

Slova podle J. Mortona („V jeho stopách“), podle evangelia Sv. Matouše a českých lidových textů.

Recitativ - Bassi

29 (Varh. úv.) *p* (Varhany) za starých časů bylo zvykem po-hostit každé-hou poutní-ka. Kdož ví?

Mohl to bý-ti Kri-stus, kráče-jí-cí po ze-mi. Tento krásný o-by-čej ještě ži-je

ve vzdálených krajích našeho svě-ta. (Varhany) *p* My jsme jej pozbyli, a s ním odešlo

ně-co jemné-ho a mi-lé-ho z na-še-ho ži-vo-ta.

Moderato

T. Sbor. *p* kteří v no-ci hlí-da-li svá stá-da
 B. By-li pastý-ři na horách, *ch*

Tenor solo.

mf Aj věz! tam přišel anděl Bo-hem po-sla-ný a zvě-sto-val,
 hle
mf Aj věz! hle tam

Baryton solo.

f ze v městě Davida krále Spa - si - tel se na - ro - dil, *sf* je - hož jmé - no (jest) Kri - stus.

Sbor.

poco f Sly - šte, *p* že ————— *f* je - hož jmé - no (jest) Kri - stus.

Slá - va na vý - so - stech Bo - hu a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le!

Slá - va na vý - sostech Bo - hu a na ze - mi po - koj li - dem do - bré vů - le!

Sbor. Poco Allegretto.

p Co to zname - ná medle nové - ho, nevi - děli sme nebe jasné - ho.

Anděl v obla - cích krásně se vznáší, všemu stvoře - ní radost přiná - ší.

Vypravěč: V kraji hor a kamení není nic dávnějšího než stezka, města, která tu vyrostla - zmizela a sešel v prach i ten nejkrásnější palác. Ta malá cesta, jež se vine mezi skalami však trvá na věky - je to cestička k zahradě Getsemanské.

Andante

Vypravěč : Když jsem jednou seděl na kamenech a přemýšlel o tom, světlo počalo již

Varhany

jasnit oblohu.

Ozářilo skály přede mnou v údolí, teplé paprsky slunce padly na moji tvář

a zahřály mi ruce.

Zdi Jeruzaléma se vzdálice podobaly pevnosti

pozlacené ranním sluncem.

F-dur Poco moderato

Tenor I: P Při - šli pak, při - šli na mí - sto, kte - ré -

Tenor II: Při - šli pak při šli na místo, na místo, kte - ré -

Bas I: Při - šli pak na mí - sto, kte - ré -

Bas II: Při - šli pak na mí - sto,

— muž jmé - no Get - se - ma - ny mf řekl jim: —

— muž jmé - no Get - se - ma - ny mf a ře - kl u - čedníkům

kte - ré - muž

Meno

f jest smutná du - še

mf „Po - ce - čekj - - - te; *f* jest smutná du - še

svým: „Počekj - te — až se pomo - dlím; *f* jest smutná du - še

mf „Seč - kej — te; *f* jest

má až ksmrti, zůstaňte zde a bdě-te!"
 má až ksmrti, zůstaňte zde a bdě-te!"
 bacha d-moll p

Baryton solo Moderato

PA pa: dnul na zem a mo-dlil
 se: Ot-če můj, Ot-če můj
 počef Jest-li je možné To-bě o-dejmi ka-lich, ten-to ka-lich o-de-
 mne! a-le ne jak já chci, ale jak ty

Tenori (sbor)

chceš!
 I přišel a na-le-zi je spi-ci.

Baryton solo

mf Duch za-ji-sté ho--tov jest, a-le tě-lo jest ne-moc-

no. Sbor.

TT BarB T.
 P Pak o-pět o-de-šel a mo-dlil se.
 B.

Otče můj! — Ne - mů - že - li tento ka - - -

lich mi - nou - ti mne, buď vů - le Tvá!

Meno

Ot - če můj, je - li možné, ať o -

dej - jde tento ka - - - lich o - de mne! —

Však ne jak já chci, a - le jak Ty — chceš!

Baryton solo.

A při - šla ho - di - na syn člo - vě - ka bude vy - dán v ru - ce hříš - ní - ku.

Poco andante

Vypravěč: Neboť přišla zlá hodina, a On stál, čekaje ve světle plamínků ohně. Jeho učedníci viděli v dále svělla pochodní mihajících se proti hustým temnotám hory Templu. Lucerny prosvěcovaly údolí řeky Cedron a zvolna stoupaly po mírné stráni k zahradě Getsemanské. Přibližující se lidé hledali světlly ve ršech tmavých zákoutích a jeskyních.

Moderato (poco Allegro) pesante

Sbor.

pp U-kři-žuj ho! *pp* U-křižuj ho! *p* U-kři-žuj
 ho! *p* U-kři-žuj ho! *mf* U-křižuj ho! *f* U-křižuj ho!

Sbor.

C-moll T I.

T U.

D I.

B II.

f Jsi - li ty Kri - stus, Syn Bo - ží? *f* Já jsem!

Barytón solo
p cantabile

Sbor. Andante.

molto pp A

Sbor. ^{mo} Andante moderato.

p Při-šli jsme k To - bě do chrá - mu, u Te - be má - me

o - chra - nu. *mf* Syn Bo - ží k nám s ne - be - stou - pil,

a - by nas hříš - né vy - kou - pil. *p* Já jsem stvo - řil ne -

be, ze - mi a všechno co člo - věk vi - dí,

mf též i člo - vě - ka krá - sne - ho, *f* na svůj o - braz po -

dob - né - ho. *f* Hříš - ní - ci pro - ste Je - ží - še,

by nás při - jal do své ří - še. Ach, smi - luj se, o

Je - ží - ši, nad mou hří - šnou du - ší. *f* A - men.